

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

IOANNES
ORTVNIUS SCHOL.

Hispanus
Salmaticæ,
ætat. 13.
Soc. 9.

Obed.

DE hoc aiebat eius in tyrocinio magister magnus ille Balthasar Alvarez; nunquam se in anachoretarum veterum vitis grandiora iis legisse quæ in Ioanne isto vidisset. Obedientiæ cæcæ insignia in illo exempla fuere; vt cum expectare iussus, sub dio perstitit cælo asperimo, niue cadente; perstiturus totâ nocte, nisi reperi- tus tandem, & auocatus fuisset. Iussus certæ hortuli parti tres situlas quoti-

die aspergere, id præstitit etiam iis diebus quibus copiosus imber cadebat. Examinis particularis tanta illi cura, vt cum libellum etiam æger in lectulo secum habuerit, nec examen omiserit vsque ad penultimum vitæ diē. Cum à chirurgo laniçnâ miserabili cruciaretur, & chirurgus & medicus heroicam in illo patientiam stupeere. Aiebat se non metuere mortem de Dei manibus venientem, nec dolore terreri. Opiniō est, per omnem vitam ab illo nihil commissum quod existimari posset esse mortale peccatum. Diem eius mortis necdum comperi.

Examens
partic.

Mors.

XXIX. DIE IVLII.

P. IOANNES
MANVEL.

29. Iulij Hi-
spanus To-
leti. 1586.
ætat. 16.
Soc. 14.

Charitas.

Præsentia
Dei.
Humil.

Mortific.

PRÆTER scientiam, & mores Ange- licos charitas in illo præstans eluxit. Toleti Domui professæ cum præfesset, neque nisi tres domi panes esse audiret, iussit tamen pauperi honorato panem flagitanti vnum ex illis dari. Vnâ ferè antè quàm ad tricliniū cundi tempus esset horâ, venit ad portam cum panibus adolēscens, & Accipe, inquit nostro cuipiam, panem hunc; nec enim habent quo vescantur. Rogatus adolēscens, à quo esset missus; negavit id sciri debere; & abiit. Cuidam è sociis hæc in mandatis dedit, cum præfesset: Quoties mihi obuius fies, toties me admone vt Dei meminerim: & vesperi quotidie mihi refer quid eo die in me quod emendari debeat notaueris; & me coargue vt magister discipulum. Id quod quod accuratius præstabis quæ id agere iusserat, eò Ioannes vberiores illi gratias referebat. Caninâ, quam

vocant, fame aliquando cruciatus, illam non nisi frusto panis cibarij, & aquâ mitigabat; neque medicinas maioris pretij admittebat vnquam, cum diceret; debere nos, debere hoc legibus nostris, vt verè pauperes & simus, & etiam videamur. Orâdi assiduitas omne tempus quod necessariis occupationibus non dabatur, obtinebat. Vnde ad laxanda orandi otia, vnâ horâ post alios cubitum concedebat, & ante alios vnâ horâ surgebat. Magnæ sibi utilitati esse experiebatur quoddam exercitium quo vti solebat quadrifariâ 1. Omnia se in præsentis Dei oculis agere cogitabat. 2. quicquid videbat, vel audiebat, ad eum referebat. 3. E singulis introspectis inueniebat materiam de Deo cogitandi, & semper ac vbique gratias ei agendi. 4. Deo præsentia omnia quæ aggrediebatur offerebat; & opere peracto eadem examinabat. Ex hoc hausisse creditur etiam lumen ad futura quædam prædicenda. Ferdinandi de Auila tunc infantis auix dixit se ad concionem dicturum

Pauperim.

Oratio.
Mortific.

Tras. Dis.

Eturum quando Ferdinandus Neomystra primum ingressurus esset ad altare Dei, pro primo sacrificio celebrando: id quod euenit. Moriturus, totus in eliciendos, diuini amoris, & contritionis actus incubuit. aiebat opportunum salutis quærendæ tempus esse sanitatem; in morbo animum aliis distineri, aliud esse loqui de morte absente, aliud illam iam imminentem operiri, atque sentire. Mortui gloriam cuidam diuinitus manifestatam ferunt. Quæ res magnam quæ Tolleti celebratur opinionem confirmauit. Historia Societatis ait cum ægrè compulsus esse ut studia literarum prosequeretur, adeoque cupiuisse in humilibus Marthæ ministeriis vitam exigere: præclare diuina pro suggestu tractasse: cum laude tyronibus præfuisse: iracundam naturam studio & compressione sui assiduâ ad immutabilem propè lenitatem perduxisse: honoratorum congressum demissè vitasse: cupiuisse ad suum collegium mitti valetudinarios infirmosque; cum diceret, per hoc opus charitatis, & orationes eorum, benedictionem cælestem descensuram in domum totam.

P. BALTHASSAR

PINNA.

Nvllius per omnem vitam lætalis. Noxæ cōscientiæ reus fuisse creditur. Orandi vsu, ad concionem dicendi, regendique arre singulari præstabat. id, quod videns quidam, pro Balthassare desperanter ægro in vita retinendo se obrulit Deo, impetrauitque, ut morbus à Balthassare ad illum transferret. In Peruanam Prouinciam appulit 50. annos natus, & ibi S. Vincentij Ferrerij, S. Bernardini, S. Pauli nomine ob concionum admirabilira-

tem honoratus est. Cum & vitæ integritate, & linguæ gratiâ excelleret. Fama fuit aues quoque sui securas ad eum aduoluisse atque manu ab eo missas abiisse. Cum Collegia & Prouinciam gubernaret, nihil verebatur disciplinam sartam tectamque valdè velle in quolibet ac enixè curare, quippue integerrimi atque accuratissimi ad singulas leges exempli vir, eoque impavidus, ac animum procul à laxamentis, à commodis, ab elegantibus, ab humanis respectibus habens. Si quid in aliis dissimulanter neglexisset, in se ipso seuerè, ac publicè castigabat. Ægra quædam insigni virtutis nomine celebris dixit sibi voce quadam internâ dictum: *Felix P. Pinna, quia viximum ex hac vita migraverit, recto cursu ibit in celum.*

P. CLAVDIUS

VIOLA.

Certâ Parisiensis Episcopatus adipiscendi spè posthabitâ, elegit abiectus esse in Domo Dei, sed odio perpetuo, & victoriâ persecutus, incredibili que martyrij, desiderio flagrans. Audomari seruierat peste infectis: eoque munere iam per plures menses perfunctus, aderat ægro cuiquam, qui stomacho indignante statim à percepto viatico, quod accepit vomuerat perucit se Claudius, & hausit quod ille reddiderat. Cum Indiam impetrare non posset, martyrij desiderium in diram sui carnificinam conuertit. Conclauis suo se abdens arundinem sumebat in manus, Christi patientis imitatione, coronâ quoque spineâ capiti impositâ: tum se fiducialis, mox virgis, deinde aculeis ferreis cruentabat, ita ut parietes quoque, ac pavementum sanguine latè respergeret. Ex arcano eius libello putant aliqui

Aues:

Superior:

Gallus Barro
roduci 29.
Iulij 1632.
Humil:
Charitas.Victoria suis
Euch.

Mortific.

Pass. Christi.

Mori.

Humilit.

Charit.

Hispanus
Limæ 29.
Iulij 1611.
ætat. 84.
Soc. 62.

Concio.

qui eum caelestibus etiam visis recreatum, Christi potissimum quem sanguinum sponsum vocat, & saepe in libello ponit haec tria *Iesus Maria sanguis.*

87.

XXX. DIE IULII.

P. AVGVSTINVS

P. PETRVS

DE VILLAZA.

HALLOIX.

Hispanus
1634 die in-
certo, in
vrbe S Iacobi Prou.
Chilensis.

Magnâ animarum Deo quærendarum cupiditate peritiâ, magnâ virtutis existimatione celebratus P. Augustinus præclaram de se, etiam post mortem, apud omnes opinionem rem reliquit. Quâ incitatus Hispanus miles, cum se à barbaris faucium, & humi iacentem sine vlla spe leuamenti videret, mortemque opperiretur (quippe breui conculcandus ab exercitu barbaro illac vbi ille iacebat transiuro) P. Augustini licet vitâ tunc iam functi, opem apud Deum imploravit, & P. Augustinum illicò sibi adesse, ac se ab illo pallio contra barbaros regi sibi videre visus est, donec dilapsis barbaris, ipse quoque videri desit à milite vulnerato, & illius opè contra hostes, mortemque protecto. Quin & victoriam de barbaris tunc relâtam illi piâ quadam de illo existimatione, adscripsere Christiani victores. Hic est ille Augustinus quæ in Cuncorum Prouincia ad aras diuinis operantem aggressi barbari, effuso Christi sanguine, calicem ad combibendum adhibuere. Compactus in vincula P. Augustinus, disertè prædixit, illos tanti sacrilegij pœnas duros propediem, id quod euenit. Nam breui adfuit Ignatius della Carrera Chilensium Insularum Dux, & peremptis barbaris qui sacrilegio illi interfecerant ferè trecentis, tum calicem, tum P. Augustinum illis eripuit.

A MORTUO.

SACRAM.

Hunc virum eximiè commendat insignis eruditio, nec minor in orando ac se ipso seuerius afflicto assiduitas. De illo sic in annis Gallo belgicæ: Natiua in illo elucebat imago prisca simplicitatis. Totis primis decem in Societate annis asperum à carne cilicium vix amonit, donec illud superioris iussu cum cinctu cilicino commutauit, quod tantâ deinceps constantiâ per annos aliquot gestauit vt sub inde per annum totum illud nunquam deponeret. Iussu P. Olierij Manaræi coactus & illud deponere, ob valetudinem, eius loco sub mediam noctem, ad orandum & se flagellis diuerberandum surgebat semper vsque ad 70. annum ætatis nam tunc attritæ vires illum ad alias mitiores se afflicti exercitationes inuitauere. Humi ferè tantum, nec nisi 5. vel 4. horas dabat somno 11. ad pretium temporis redimendum 2. ad excutiendum torporem, acendumque vigilanter ingenium somno hebes 3. quia vigilare quædam caelestium spirituum in carne, imò ipsius Dei imitatio est. Nihil inchoabat inconsulto Deo: nec studere prius incipiebat quàm *veni creator spiritus etc.* pronunciaisset id quod aliis etiam suadebat: aliàs studia bonum aiebat exitum non sortiri, nisi à Deo inchoata ad Deum referantur.

10. Iulij Belg.
ga Leodij.
1616. ætat.
70.

Martijis.

Nellu.

Studia.

MAR.